

Stand til at se, at der er nogen som helst Grund til at fravige dette Standpunkt, som min ærede Medforslagsstiller og jeg har fastholdt, og hvori vi er støttede af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss). Sagen er nemlig, at dersom man gennemfører her i Folketinget Lovforslaget, som det er foreslaaet af det ærede Flertal, er det ikke givet, at det i den kommende Rigsdagssamling bliver gennemført i Landstinget. Jeg siger ikke dette, fordi jeg ønsker, at Landstinget ikke skulde vedtage Lovforslaget allerede i næste Samling, men jeg forudsiger den Mulighed, da det er en stor og omfattende Sag, og som ogsaa kræver store finansielle Ofre. Men skulde denne Mulighed blive til Virkelighed — hvad jeg altsaa ikke ønsker —, ser jeg ikke, hvorledes det vilde være muligt for Statsbanerne at skaffe Arbejde til de arbejdsløse ved Hjælp af de projekterede Jernbaneanlæg. Vi maa huske paa, at saa vil vi staa overfor nye Valg og overfor en ny Rigsdag, som dog ogsaa vil have Krav paa at gennemgaa disse store Forslag, og der vil gaa baade Vinter og Vaar og næste Sommer med og det hele Aar, inden man vil kunne komme til at tage praktisk fat paa Anlægene, saa at det kunde skabe Arbejde for de arbejdsløse. Hvis man derimod følger Mindretallet og vedtager et Lovforslag om Ekspropriation, er man for saa vidt et Stykke fremme, som alle de forberedende Arbejder da kan foretages af Statsbanerne, og hvis der skulde blive meget stor Arbejdsløshed, og hvis Ministeren skulde finde, at han i Ekspropriationsloven ikke havde fornøden Hjæmmel til at gennemføre et eller andet af Anlægene, f. Eks. det, som vilde give mest Arbejde, den direkte Bane mellem Aarhus og Randers, vilde det vist ikke være vanskeligt at skaffe den fornødne Hjæmmel, da alle i Rigsdagen synes at være enige om Gennemførelsen af de Forslag, som Lovforslaget indeholder. Hvis vi altsaa ikke er saa heldige til Foraaret at have Loven gennemført, vilde meget være vundet ved, at vi havde gennemført dette Forslag om Ekspropriation. Det er det, Mindretallet hele Tiden har haft for Øje, og det har derfor allerede paa et meget tidligt Tidspunkt af Udvalgets Forhandlinger stillet Forslag om

at udskille dette Forslag, og vi har holdt dette fast hele Tiden, fordi vi har ment, at det vilde være det forsigtigste under Hensyn til alle foreliggende Omstændigheder, og at der ikke i anden Henseende vilde tabes noget derved. Men for at det ikke skulde have Udseende af, at vi ikke vilde arbejde videre paa selve Lovforslaget, stillede vi ved Siden deraf et andet Forslag paa Grundlag af Ministerens, dog med nogle Ændringer, og det var da vor Tanke, at dette Forslag skulde være Grundlag for den fortsatte Behandling, efter at Ekspropriationsforslaget var vedtaget af Rigsdagen.

Vi ønskede saa meget mere den fortsatte Behandling af Sagen, som vi — hvad vi gør opmærksom paa i den Betænkning, Mindretallet har skrevet — mener, at Sagen ikke i alle Henseender er fuldstændig udklaret. Saaledes er der endnu ikke Enighed angaaende Spørgsmaalet om, hvilken Forbindelse der er at anse for den bedste over Masnedø. Der er dem, der holder paa, at der skal bygges en Bro — det er maaske de fleste —, og der er andre af Udvalgets Medlemmer, der mener, at man maa foretrække en Tunnel, og at selv en enkeltsporet Tunnel maatte kunne gøre tilstrækkelig Fyldest. Det Spørgsmaal er saaledes ikke fuldstændig udklaret. Desuden er, som der ogsaa er gjort opmærksom paa i Mindretallets Betænkning, de Oplysninger angaaende de forskellige Anlæg, som Udvalget har ønsket fra Statsbanerne, indgaaet, efterhaanden som disse har kunnet faa dem færdige, og adskillige af dem er kommet meget sent, saa at man ikke har haft Tid til en grundig Detailbehandling af dem. Dette gælder saa meget mere, som det, hvad enhver af os ved, er meget vanskeligt at foretage et virkelig intensivt Udvalgsarbejde under en Sommersamling. Ogsaa af den Grund har vi ønsket at vinde noget mere Tid for at kunne mere grundigt gennemgaa de forskellige Planer, som er indsendte af Statsbanerne. Og jeg maa her gøre opmærksom paa, at naar vi i det Ændringsforslag, som vi har stillet under Nr. 1, har omtalt Jernbaneforbindingen mellem Masnedø og Falster, siger vi ikke „Bro“ eller „Tunnel“, men „Anlæg af en fast Jernbaneforbindelse“, og